

[Annette Just]

get stor risiko. Vi kan i hvert fald se de steder, hvor der har været mulighed for at overtage virksomhederne og arbejderne selv har gjort det, at resultatet jo ikke ligefrem har været lysende klart, og der må siges at have været en hel del, der er gået ned, efter at virksomhedens arbejdere selv har overtaget ledelsen. Jeg synes derfor, det er lidt skræmmende eksempler, man har fra før i tiden, og jeg vil afgjort advare imod, at man går videre ad den vej.

Jeg tror, Fremskridtspartiet vil gøre meget klogt i – og det vil vi gøre – at følge ministerens redegørelse og simpelt hen afvise dette forslag.

Jørgen Tved (FK):

Jeg tror ikke, at ordføreren for forslagsstillerne bliver meget overrasket, når han hører, at vi ikke medvirker til tyveri af andre folks penge. Vi opfatter de penge, som der her er tale om, som tilhørende lønarbejderne, og vi kunne da ikke på noget område tillade os som en tredje-part at komme og sige, at nu skal vi nok bestemme og anbringe pengene for jer.

Jeg synes, det må være en flov affære for en tillidsmand i dansk fagbevægelse at komme med tanker som dem, der ligger bag dette forslag. Hvis der var lidt anstændighed i forslagsstillernes parti, havde de nok medvirket til, at de arbejdere, som under falske forudsætninger har indbetalt til disse fonde, fik deres penge udbetalt. Det måtte være den rigtige måde at løse problemet på, at de penge, som man har samlet op her, blev udbetalt.

Nu kunne man meget nemt komme i den situation, at pengene blev spekuleret bort, og man kunne jo stille spørgsmålet: Hvor mange penge har ATP-fonden og Lønmodtagernes Dyrtdisfond mistet, fordi man har overladt til erhvervslivet at spekulere med arbejdernes penge? Men tyveri er for hårdt og for skrap, og det deltager vi i hvert tilfælde ikke i.

Ole Henriksen (SF):

Man kan vel nok sige, at det er sent, forslaget kommer frem, når det sammenlignes med forståelsesforliget fra før jul. Det er også sent på dagen. Man har den samme fornemmelse, som da man fik eftersidning i skolen, når man skal være her til kl. 5 om eftermiddagen. Men lad det nu være.

Jeg vil godt sige tak til både ministeren og ordførerne, ikke for den velvillige behandling,

men for, at man tog sig tid til at behandle forslaget på dette tidspunkt.

Et af de væsentlige punkter, som der fortsat vil være diskussion om i forbindelse med fondsdannelser, drejer sig ikke bare om de to fonde, vi taler om her, men om fondsdannelser i al almindelighed i samfundet. Her vil det selvfølgelig være en væsentlig betragtning for SF, at vi helt grundlæggende anser de midler, der er i disse to fonde, for at være lønmodtagernes, og vi kan gå videre og sige, at i mange andre fonde er det selvfølgelig også lønmodtagernes midler, der ligger der. Det er sågar også lønmodtagernes midler, der fortrinsvis befinder sig i bankverdenen og i forsikringsverdenen, og som også er ude i erhvervslivet. Men indflydelsen for de midler, som lønmodtagerne har, og som er investeret på alle leder og kanter rundt omkring i erhvervslivet, er stort set lig nul, og det, det handler om, er, at lønmodtagerne med rette ligesom kapitalejerne i dag kan få indflydelse via de midler, som de har investeret.

Her kan man vælge mange veje. Man kan sige, som Fælles Kurs gør, at det er det rene tyveri, og at pengene skal tilbage på en eller anden måde, men det forudsætter selvfølgelig, at man finder veje, ad hvilke disse midler kan komme tilbage, og så må man samtidig finde ud af, hvad der skal ske med alle de penge, der bliver trukket ud af virksomhederne, når lønmodtagerne skal have godtgjort tyveriet. Det tror jeg nok vil give op til flere problemer, ikke bare for kapitalejerne, men rigtignok også for de lønmodtagere, som er ude i de virksomheder, hvor midlerne er investeret; dér vil der komme store problemer, hvis vi lige pludselig skal til at trække alle disse midler ud.

Det er altså afgørende for os, at man knæsetter det princip, at det her er lønmodtagernes penge, som er indbetalt. Vi ved jo, at man siger, at dyrtidsportionerne er indbetalt af arbejdsgiverne. Jamen det er jo penge, der er tyvstjålet fra lønmodtagerne og puttet ind i en fond, også mod vores stemmer, men nu ligger disse 22 mia. kr. der altså.

Det andet er, at også de 60 mia. kr., der ligger i ATP, er lønmodtagernes; det er en lønandel, som arbejdsgiverne skal indbetale. Det figurerer på alle lønsedlerne som en lønandel, der bliver fratrukket arbejdernes løn løbende og indbetalt, så det er ikke noget, arbejdsgiverne har noget med at gøre, i hvert fald ikke moralsk. Jeg